

Újabb adatvédelmi bírságot tartalmazó NAIH határozatok a GDPR-ral összefüggésben

2019. februári hírmondónkban hírt adtunk róla, hogy közzétételre került az első olyan NAIH határozat, melyben a NAIH adatvédelmi bírságot szabott ki a GDPR kötelező alkalmazása óta. A határozat közzététele óta azonban máris két újabb, adatvédelmi bírság kiszabását tartalmazó határozat került a NAIH által közzétételre. A NAIH első közétett döntésében hangsúlyosan szerepelt a bírság kiszabásának indokaként az érintetti jogok gyakorlásának megsértése (a teljes határozattal kapcsolatos részletes összefoglalónk az alábbi linken érhető el: http://www.krs.hu/sites/default/files/tudastar/megszuletett_az_első_naih_birsag_a_gdpr_kotelezo_alkalmazasa_ota.pdf . Kiemelendő, hogy mindkét újabb közzétett, bírsággal végződő NAIH eljárás többek között az érintetti joggyakorlás elősegítésének adatkezelőkre rótt kötelezettségének megsértésével indokolta a bírság kiszabásának szükségességét. Mind a két határozat a pénzügyi szektorban működő adatkezelővel kapcsolatos, a két határozat fontos, valamennyi adatkezelő által megfontolandó, elvi jellegű megállapításaira hívnánk fel az alábbiakban a figyelmet.

1. Határozat

- Amennyiben harmadik személy (tehát az adatkezelővel jogviszonyban nem álló személy) megalapozhatóan kérdőjelezi meg az adatkezelőnél egy adat pontosságát, akkor az adatkezelőnek mindent meg kell tenni a helyzet tisztázásához a pontosság elvének érvényesülése érdekében.
- A helyzet tisztázásáig korlátozni kell az adatkezelést (így a konkrét esetben a helyzet tisztázásáig a bank nem küldhetett volna további üzeneteket a harmadik fél érintett által sajátjának hivatkozott telefonszámra).
- Fel kell ajánlani, - de kötelezni illetve az adatkezelés korlátozásának feltételül szabni nem lehet (a bank nem volt jogosult az érintett telefonszolgáltatóval kötött szerződésének bemutatását kérni és az adatkezelés korlátozását ettől függővé tenni) - hogy amennyiben az érintett harmadik személy igazolja, hogy valóban pontatlan az adat, akkor az haladéktalanul törlésre kerül.
- Bírság kiszabása a hatóság határozata alapján pedig azért volt szükséges, mert érintetti joggyakorlás elősegítésének kötelezettségével és a pontosság elvével összefüggő intézkedések nem teljes körű megtételével kapcsolatos volt az ügy illetve a megállapított jogsértés (adatkezelő 2017 évi adózás előtti eredménye: 31 milliárd Ft, kiszabott bírság összege: 500 ezer Ft).

2. Határozat

- Érintett azonosításhoz csak kivételes esetben használható négy természetes azonosító adat, általában kettő elegendő kell legyen. A NAIH megállapította, hogy helyesen járt el az adatkezelő, hogy azonosítani kívánta az általa ismeretlen email címről kérelmet előterjesztő érintettet, azonban a határozat megállapítása szerint esetről esetre szükséges vizsgálni, hogy kétség van-e az adott személy kapcsán és mi kellhet az azonosításhoz. Ugyanakkor olyan adat nem kérhető, amely az azonosításhoz korábban nem volt szükséges illetve négy adatra nem lett volna szükség az érintett azonosításához a NAIH megállapítása szerint.

- Függetlenül attól, hogy nem önkormányzati rendelet vagy törvény, hanem egyéb jogszabály (a konkrét esetben egy kormányrendelet írta elő a kötelező adatkezelést) ír elő kötelező adatkezelést, a kapcsolódó adatkezelés kötelező adatkezelésnek minősül. A határozat szerint ennek indoka, hogy a vonatkozó előírásnak (azaz, hogy kizárólag törvény vagy önkormányzati rendelet szabályozhat kötelező adatkezelést) a jogalkotó a címzettje, nem pedig a jogalkalmazók.
- Amennyiben valamely szerződés a számviteli törvény szerint számviteli bizonylatnak minősül, abból személyes adat nem törölhető a számviteli törvény által előírt megőrzési ideig, általánosságban tehát 8 évig.
- Az átláthatóság követelményének a teljes adatkezelési folyamat során érvényesülnie kell, így az érintetti joggyakorlásra irányuló kérelmek elbírálásakor, tehát az érintett részére történő válaszadáskor is. A konkrét ügyben az adatkezelő a biztonsági másolatok kapcsán egy nem nyilvános szabályzatra hivatkozott, így nem tájékoztatta megfelelően a kérelmezőt arról, hogy melyik az az utolsó biztonsági mentés, amelyben szerepelnek az adatai, milyen esetben kerülhet sor a biztonsági mentések felhasználására, felhasználás hiányában mikor törlik az utolsó mentést, amiben még szerepelnek a kérelmező személyes adatai. Az ekként nem megfelelő válaszadás, azaz egy nem nyilvános szabályzatra történő hivatkozás is az átláthatóság elvének megsértését jelenti.
- Bírság kiszabása a hatóság álláspontja szerint azért volt szükséges, mert:
 - az átláthatóság elvének és az érintetti jogok elősegítésének megsértése súlyosabb jogsértéseknek minősülnek és felróhatóak voltak az adatkezelőnek,
 - az adatkezelő tudatosan hátráltatta az érintetti joggyakorlást, így a jogsértések hozzájárultak ahhoz, hogy kérelmező késedelmesen gyakorolhatta csak jogosultságait,
 - emiatt szükséges volt a bírság kiszabása speciálisan és hasonló adatkezelők tekintetében generálisan a további jogsértések megelőzése érdekében annak ellenére is, hogy az ügyben egyetlen érintett joggyakorlásáról volt szó (adatkezelő 2017 évi adózás előtti eredménye: közel 20 milliárd Ft, kiszabott bírság összege: 500 ezer Ft).